

Jesus se gemeente gebeur. Die Pasga maaltyd en die besprinkeling met bloed het die eersgeborenes van Israel se lewe gered. In die gemeente het die NAGMAAL en DOOP 'n soortgelyke simboliese funksie. Die probleem was dat daar gelowiges was wat dit verwaarloos het.

VERS 29-31.

In hierdie verse word die geloof van die Israeliete en Ragab genoem. Twee gebeurtenisse word uit die geskiedenis van Israel aangehaal om aan te toon watter rol geloof gespeel het. Israel is die elfde getuie. Die eerste getuie is hulle geloof wat hulle deur die see soos op droë grond laat trek het. Die ongeloof het die Egiptenare laat verdrink. Die lesers moes ag gee op hierdie voorbeeld omdat dit 'n aanduiding is van watter groot verskil tussen geloof en ongeloof bestaan.

Die tweede gebeurtenis is die mure van Jerigo wat val [30]. Die Israeliete se geloof het hulle vir sewe dae om die mure van Jerigo laat loop. Die gevolg van hulle geloofsvolharding was dat die mure omgeval het.

In vers 31 word die laaste spesifieke getuie genoem en dit is Ragab. Daar is altesaam 12 getuies opgeroep. Twaalf is 'n belangrike getal. Dit druk volgens die Semitiese en Joodse opvatting volheid uit. Die volle getal getuies wat oor die geloof moet getuig is nou opgeroep. Ragab is 'n eenaardige voorbeeld van 'n geloofsheldin. Sy was nie 'n Israeliet nie en daarby sedeloos. Tog het sy 'n geloofsdaad verrig deur die Israelitiese verkenners te ontvang vgl. Jos. 6:17 ev.]. deur haar daad het sy haar moed getoon en ook haar geloof dat die Israeliete sal seëvier. 'n Ander rede waarom Ragab genoem word, mag wees omdat sy in Matteus 1 vers 5 aangedui word as een van die stammoeders van Christus.

B. VRAE.

1. Lees vers 24-28.

Hoe het Moses sy geloof gewys volgens hierdie verse?

2. Hoeveel spesifieke getuies was daar altesaam vanaf vers 1 tot en met vers 31? Waarom presies die getal?

C. ANTWOORDE.

1.

- Hy het geweier om as seun van die dogter van Farao gereken te word [24].
- Hy het die Egiptiese hof verlaat en hom by die volk van God wat slawe was gevoeg [25]. Hy doen dit eerder as om sonde te geniet [die voorspoed en rykdom van die Egiptiese hof].
- Hy het Egipte verlaat sonder om bang te wees vir die woede van die Farao [27]. Moses het op God bly vertrou.
- In die geloof het Moses die volk aangemoedig om die Pasga te vier en die bloed aan die deurkosyne te smeer [Eks.12:23]. Binne die konteks van die Hebreërbrief, het hierdie handeling vooruit gewys na wat in Jesus se gemeente gebeur. Die Pasga maaltyd en die besprinkeling met bloed het die eersgeborenes van Israel se lewe gered. In die gemeente het die nagmaal en die doop 'n soortgelyke simboliese funksie.

2. Presies 12 getuies is opgeroep. Twaalf is 'n belangrike getal. Dit druk volgens die Semitiese en Joodse opvatting volheid uit. Die volle getal getuies wat oor die geloof moet getuig is nou opgeroep.

3. Eie antwoord.

4. Die eerste belofte wat op Christus gerig is, vind ons in vers 26. In hierdie vers het Moses vasgehou aan die belofte van God, naamlik die koms van die Messias. Daarom het hy die *“smaad ter wille van Christus groter rykdom geag as die skatte van Egipte”*.

Die tweede belofte op Christus gerig, vind ons in vers 29. In die geloof het Moses die volk aangemoedig om Pasga te vier en om bloed aan die deurkosyne te smeer [Eks.12:23]. In die lig van die Hebreërbrief wys hierdie handeling van Moses vooruit na die doop en die Nagmaal – dit is na Jesus wat sy bloed vir ons as gelowiges gee.

5. Vir die seevarende volkere soos die Fenisiërs en die Grieke was die see 'n vriend. Die Jode was egter net lief vir die land. Hulle het die see met agterdog en vrees bejeën. Daarom maak die Bybelskrywers melding van die onstuimigheid en die gevare van die see [Ps.46:4; 107:25-30]. Dit was 'n plek waar allerlei monsters geskuil het [Job 7:12; Ps.104:26]. Daarom dat Hebreërs die deurtog deur die Rooisee as so 'n geloofswaagstuk beskou het.

6. Van Moses se ouers in vers 23 en Moses self in vers 27.